

System partyjny

Ukrainy

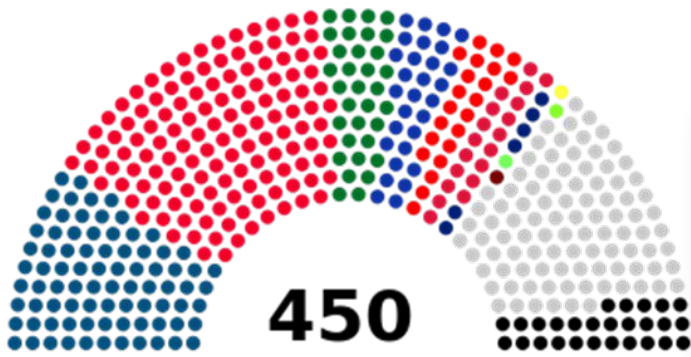
Państwo unitarne. Na terytorium Ukrainy wyodrębniono 24 obwody stanowiące odpowiednik polskich województw, które dzielą się na 492 rejonu będące odpowiednikiem powiatów. Ponadto są 2 tzw. miasta wydzielone (Kijów i Sewastopol).

Ustrój:

Ukraina jest republiką prezydencko-parlamentarną. Organem władzy ustawodawczej jest Rada Najwyższa- organ jednoizbowy, składający się z 450 deputowanych, wybieranych systemem mieszanym (225 w okręgach jednomandatowych i 225 z list partyjnych).

Zgodnie z konstytucją z 28. 06. 1996 głową państwa jest prezydent wybierany w głosowaniu powszechnym na kadencję 5-letnią.

Pierwszym prezydentem był L. Krawczuk, obecnie urząd ten sprawuje P. Poroszenko.

Prezydent, w uzgodnieniu z Radą Najwyższą, mianuje premiera i wnosi o jego dymisję, sprawuje zwierzchnictwo nad armią, posiada prawo weta, prawo wydawania dekretów, prawo zarządzania referendum.

Leonid Krawczuk

Petro Poroszenko

od 27 lutego 2014 premier Ukrainy

Stowarzyszenia polityczne

Koalicja (303)

Blok Petra Poroszenki (147)

Front Ludowy (83)

Samopomoc (32)

Partia Radykalna (22)

Batkiwszczyna (19)

Opozycja (79)

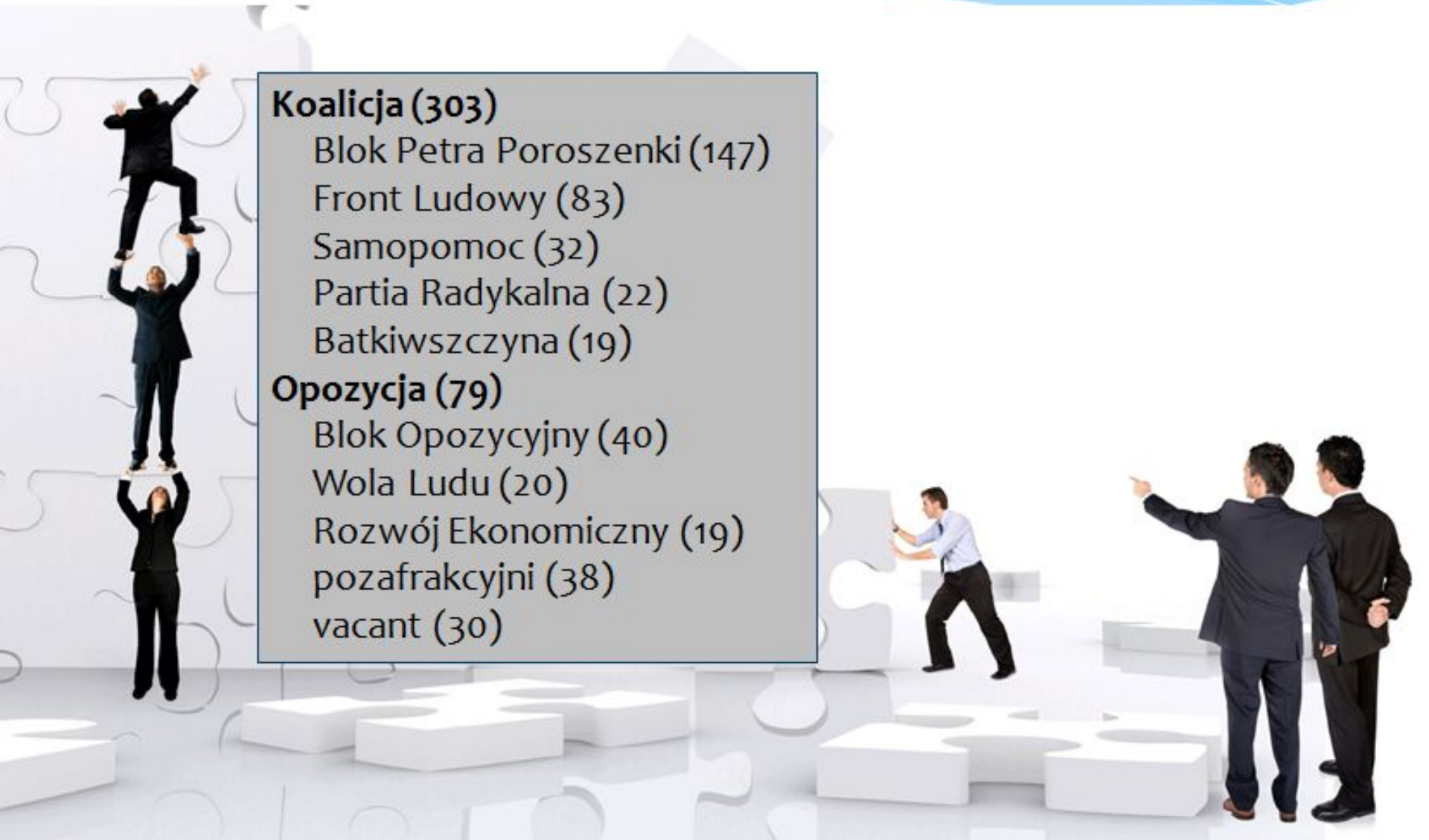
Blok Opozycyjny (40)

Wola Ludu (20)

Rozwój Ekonomiczny (19)

pozafrakcyjni (38)

vacant (30)

Najważniejsze partie polityczne

Partie polityczne Ukrainy –
na Ukrainie istnieje system wielopartyjny.

Blok Opozycyjny, partia powstała we wrześniu 2014 roku przez zjednoczenie sześciu marginalnych ugrupowań (Partia Regionów w ostatniej chwili zrezygnowała z wejścia w skład Bloku z dotychczas niejasnych przyczyn). Ugrupowanie enigmatyczne, prawdopodobnie kontrolowane przez byłego szefa Administracji Prezydenta Janukowycza, Serhija Lowoczkin. Program socjalliberalny, prorosyjski. Partia opowiada się za pokojowym rozwiązaniem konfliktu w Donbasie.

W. Janukowicz

S. Lowoczkin

Blok Petra Poroszenki

Blok Petra Poroszenki, partia powstała w 2001 roku jako Partia Solidarność, pod obecną nazwą od sierpnia 2014 roku. Formalnie kierowana przez Jurija Łucenkę, faktycznie przez Poroszenkę, twórcę partii. Program chrześcijańsko-liberalny, proeuropejski. Przyjęcie na wspólne listy kandydatów partii UDAR ma umożliwić Blokowi wykorzystanie rozbudowanych struktur tej partii, których sama jest pozbawiona. Opowiada się za pokojowym rozwiązaniem konfliktu w Donbasie.

P. Poroszenko

J. Łucenko

Front Ludowy

Front Ludowy, partia powstała w marcu 2014 roku, od września pod kierownictwem Arsenija Jaceniuka i Ołeksandra Turczynowa. Program liberalno-demokratyczny, proeuropejski. Partia w trakcie tworzenia – drogą przeciągania osób i struktur z Batkiwyszczyny. Jej głównym atutem jest to, że na czele stoją urzędujący premier i przewodniczący parlamentu. Opowiada się, choć niejednoznacznie, za siłowym rozwiązaniem konfliktu w Donbasie.

Partia Serhija Tihipki Silna Ukraina

Partia Serhija Tihipki Silna Ukraina, partia powstała w 1999 roku pod nazwą Partia Pracy Ukrainy. Pod obecną nazwą i przywództwem Serhija Tihipki od 2009 roku. W latach 2012–2014 rozwiązana (jej przywódca i członkowie weszli do Partii Regionów), odtworzona w sierpniu 2014 roku. Program liberalny, prorosyjski. Opowiada się za pokojowym rozwiązaniem konfliktu w Donbasie.

Partia Radykalna Ołeha Łaszki

Partia Radykalna Ołeha Łaszki, partia powstała w 2010 roku jako Ukraińska Partia radykalno-demokratyczna, pod obecną nazwą i przywództwem od 2011 roku. Program liberalno-nacjonalistyczny, proeuropejski, populistyczny. Typowa partia wodzowska, skupiona wokół Ołeha Łaszki; jej rzeczywisty potencjał organizacyjny trudno ocenić. Opowiada się za siłowym rozwiązaniem konfliktu w Donbasie.

**Wszchukraińskie
Zjednoczenie Batkiwszczyna,**
partia powstała w 1999 roku, od
początku kierowana przez Julię
Tymoszenko. Do września 2014 roku
jedna z głównych partii politycznych
Ukrainy, po rozłamie jej potencjał
jest trudny do określenia. Program
centroprawicowy, proeuropejski z
dużą dozą populizmu. Opowiada się
za siłowym rozwiązaniem konfliktu w
Donbasie.

Wnioski

Mimo pewnych negatywnych punktów w partiach politycznych, są one przekazywane do konfliktu interesów z płaszczyzny walki zbrojnej w płaszczyźnie dyskusji parlamentarnych i rządowych. Jednak ukraiński model procesu politycznego wyraźnie pokazuje jego charakter post-sowiecki, gdy partia polityczna, która zdobyła władzę, próbuje uzurpować i dotyczą wszystkich etapów procesu politycznego.

Literatura

1. *Współczesne partie i systemy partyjne. Zagadnienia teorii i praktyki politycznej*, red. W. Sokół, M. Żmigrodzki, Lublin 2008.

2. Sobolewska-Myślik K., *Partie a systemy partyjne na świecie*, Warszawa 2004.

3. Strona internetowa: Ukraińskie partie polityczne na starcie kampanii wyborczej.
<http://www.osw.waw.pl/pl/publikacje/analizy/2014-09-17/ukrainskie-partie-polityczne-na-starcie-kampanii-wyborczej>

Dziękuję za uwagę